

MAGOLCSAY NAGY GÁBOR

Milu

Nézd, ez itt Milu, a kiskutyám.
Magamnak álmodtam, bizony ám.
Néha egy tappancsost lekever,
mert ő egy szuperhős retriever.
Milu – ha nem tudnád – kutyalány.
Nekem már ez is nagy talány.
Nem házőrző, barátságos eb.
Nem iszik vért sem, csak meggylevet.
Amikor anyával útra kel,
nem kószál: szelíd és megfigyel.
Azt mondják, lomha és pesties,
szerintem fürgébb, mint maga Flash.
Milu a nyarakat szereti -
jégkrémes szagukat kergeti.
Szájában kimosott harisnyák,
fülei a szelet lapozzák.
A fák töve egy-egy lihegő:
kánikulában a pihenő.
De ha a tél ideköltözik,
egy szuperhős sokat szundizik.
Ilyenkor közös az álmodás:
kocsonya, kandalló, kutyasrác;
ketyeg a cserép a hó alatt,
Milunak gyűjtjük az álmokat.

Jön a hugi

Anyukám pocija pufi,
nem kövér, csak jön a hugi.
Ja, amúgy a nevem Soma,
tesót várunk márciusra.
Azt mondják, hogy nagyon kicsi
lesz, alig vagy ötven centi.
Ultrahangképen már láttam,
olyan, mint egy hód kabátban.
Na jó, nem is. Biztos cuki,
csak a fotó nem túl tuti.
Nagyon várjuk mind a hárman,
új csajszi lesz a családban.
Megtanítom gördeszkázni,
fára mászni, zongorázni.
Megvédem, ha belekötnek,
akkor is, hogyha fellöknek.
És ha megnő, nem lesz vita.
Nem lesz olyan plázacica,
mint akiken a burkolat –
köröm, haj, száj – mind műanyag.
Lesz pasija, nekem csajom;
jöhetne már a kis majom.